

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1905. Április 27.

Csütörtök.

XXIV. évfolyam 34. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jánosó Mózes.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona.

Félévre 5 korona.

Negyedévre 2 korona 50 fillér.

Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jánosó Mózes könyvnyomdájába küldendő.

Hirdetmények díja:
4 hasábos petítorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos és árverési hirdetések külön díjtétel szerint.
Nyílt ér sora 10 fillér.
A hirdetések s nyílt erek díja előre fizetendő.

Román dolgok.

Sósmező, 1905. ápril 24.

Több évi megfigyelés alapján mondhatom, hogy Sósmező községe többször részesül egy évben abban a szerencsében — ha ugyan annak nevezhető — hogy egy egy romániai pópa látogatást tesz a községben. Az ilyen „kalugerek” minden feltűnést kerülve, szerény és ártatlan arakifejezéssel 2—3 napig a községben barangolnak, házról-házra járva koldulnak s azzal olyan csendesen, a hogyan jöttek, bucsut mondanak a könnyen hívó lakóknak, kik nagy szegénységük dacára most még szegényebbek lettek, mivel filléreik lelkük üdvére — de ki tudja még mi célból — Romániába vándoroltak.

Nagyon figyelemre méltó, hogy ezek a „kalugerek” nem Sósmezőnél jönnek be az országunkba, hanem az ország belsejéből jöve, Sósmezőn át mennek haza Romániába, ami mindenesetre a mellett bizonyít, hogy Magyarország oláh vidékeit már végig járták s így nemesak Sósmező szegény népének a fillereit viszik magukkal, hanem még igen sok más község oláh népéét is.

Ilyen pénzgyűjtési módhoz tán hatósági engedély is kellene?! ami ezen jó

uraknak bizonyára nincs meg... De vegyük csak más szempontból a dolgot! Az a romániai „kaluger” végig járja oláh községeinket azon a címen, hogy valamely szegény romániai községnek temploma részére gyűjt s ezzel belép a szegénynek minden kunyhójába, a gazdagnak minden palotájába és ami a fő, minden „pópa” hajlékába és senki sem tudja, hogy mit mivel ott. Tisztelet a kivételnek, de egész közelből szemlélhetjük, hogy a pópa milyen ádáz ellensége a magyar kultúrának s megragad minden alkalmat, hogy annak ártson. Az eszközök emberi méltóságon aluli megvalogatásában az ilyen nem pirul... A fő az, hogy ártson a magyar ügynek és annak is, ki azt felvirágozni elősegíti és ha a hazugság legundokabb fegyverét kell is választania. Hogy a fegyver-barátság az ilyen pópáknál és romániai „kalugerek”-nél megvan, ahhoz kétség nem fér. Mert ki biztosít bennünket arról, hogy nincs így?! Nincs kizárva, hogy alattomos izgatás a magyarok hazája „Nagy Románia” rögeszméjét, melynek feltámadását a lelketlen hazaárulók nálunk is várják. Mindez nagyon könnyű, ha szabad ut van engedve arra, hogy oláh községeinket bebarangolhassák s hatósá ellen nem folyik, nincs kizárva, hogy az ördöggel való fenyegetéssel egyetértésre nem buzdítanak s terjesztik a

gúknak arról egyáltalában tudomásuk nincs...

A tavasz itt van s ezzel, mint minden évben, ezen újabb rendű vándorok valószínűleg megkezdik a Magyarországon való átvonulásukat, hol a „testvérekkel” szót váltva, biztos információkat szereznek a fennálló viszonyainkról s a jó híreken kívül egy kis pénzmagra is tesznek szert, ami a jó szervezkedésnek elkerülhetetlen alapfeltétele.

Akármit legyen azonban a dolog, de nem szabad átsiklanunk mindezen s mindenesetre érdemes lesz figyelemmel kísérnünk az ilyen. Aki hivatva vannak erre azoktól várjuk, hogy az ilyen dolgokat, melyek feltétlenül visszaélést képeznek, akadályozzák meg. Van nekünk mire adakoznunk saját országunkban is s nem szükséges, hogy irántunk nem rokonszenvező s esetleg veszélyes emberek barangolják hazánkat, szegényítsék népünket s a jogtalanul gyűjtött fillérekkel ma-holnap anyagi erőre kapva, ellenünk mindjobban agitáljanak. Mert hej! „sokszor csalatik meg a magyar az ő jó lelkének miatta.” Nem árt az elővigyázat!

Sósmezei.



TÁRGA.

Az élet.

Az egész élet sok, sok szenvedés
A tiszta öröm benne oly kevés.
Fizetünk mi itt drágán mindenért
És mindent odaadunk semmiért.

S még az a boldog, aki így fizet,
Ki nem marad adósa senkinek;
Ki álmért örök álomra kész;
Ki a halállal bátran szembe néz.

Jaj annak, aki dideregve él,
Ki a haláltól remeg, egyre fél,
Ki a virágban pókot lát csupán
S az őszre gondol a nyár derekán.

Jaj annak itt, aki gondolkodik,
Ki forró szívvel is fagyoskodik,
Ki életélt kutatva, életét
Botorul, önönmaga tépi szét!

A testnek nincs itt célja semmisen,
Az ember itt e földön idegen.
Atulazóban tölt itt pár napot
S ma azt sem tudja, ér-e holnapot?

Éltünk egy pere, egy röpké pillanat,
Öröm s a gyász muló percéből fakad.
Mindennek itt arasznyi léte van,
Bánatnak, kének gyorsan vége van.

Boldog, ki úgy tud élni, hogy nem él!
Csak álmodik itt s más életet remél.
Kinek álom, ha szenved, ha örül,
Álom, ha csókol, ha könnyet törül.

Boldog, ki éltét éjnek nézi csak,
Melynek múltával ráragyog a nap,
Kinek öröm, gyász, mind álomra vált
S ki ébredésként várja a halált.

Vértessy Gyula.

Gondolatok a férfiakról

Az asszony mindig szeret, a férfi mindig csak szeretkezik.

A nő ellentállani mindig tud, a férfi sohasem — akar.

A legtöbb férfi csak azért nem szereti a feleségét, mert nem a — másé.

Nem az asszony kiszámíthatatlan, hanem a férfi rossz: — számító.

A nők menekülnek a kísértéstől, a férfiak futnak utána.

Az asszony megérzi, a férfi meg sem látja, hogy megesalják.

A férfiak mindent megengednek maguknak és semmit sem akarnak megengedni az asszonyoknak. Elfelejtik, hogy az asszony is belőlük való — rossz csont.

Kulesarné Müller Irma.

Az asszony a spanyol közmondásban.

Aki megengedi a feleségének, hogy lábaeskával a körmére lépjen, annak holnap már a nyakára ül az asszony.

Ha a férfi tékozol, félig ég le a ház; ha az asszony tékozol, egészen leég.

Az utolsó nap, amely gond nélkül mulik el, az esküvő előtt való nap.

Akinek szép asszonya és szülője van az ország-uton, az soha sincs bare nélkül.

Az asszony nyelve annál nagyobbra nő, minél rövidebb a lába.

Politikai válság.

Tisza a királynál.

Tisza István gróf szerdán Bécsbe utazott, hogy a kormány felmentését kérje s előterjesztést tegyen a királynak arra nézve, hogy kiket hallgasson meg a magyar politikusok közül, még mielőtt — mint a hogy tervezve van — május 5-én eljött Budapestre jönné.

A helyzet.

A husvéti ünnepek alatt semmiféle jelentősebb változást nem hoztak a válság ügyében. A politikusok java része a vidéken töltö az ünnepeket. A politikai élet vezérei közül csupán Kossuth Ferenc maradt a fővárosban, kit betegsége — bár állapotában előnyös javulás állott be — ma szobában maradásra kényszerít.

A szövetszert ellenzéki pártok figyelme egyébként a vezérőrs bizottságnak legközelebb megtartandó ülése felé irányul, a melyen a helyzettel kapcsolatosan a további teendők iránt határozni fognak.

A háború.

Londonból jelentik: A balti flotta, mely ötven hajóból áll, még mindig a francia partokon van kikötve.

Ámbár Roszdesztvenszky tengernagyot előre figyelmeztették, hogy ne tartózkodjék a Kamrany öbölben, a francia semlegességet ne sértse meg és annak territorialis vizeit hagyja el, érthetetlenül nem engedelmességet és kikötött.

Pétervárról jelentik: kótságbefejtő állapotok vannak Vladivosztozk városában.

A katonaság élme elfogyott ugyanarra, hogy a legsürgősebb szükség nyomása alatt marhavészben elhullott állatok husát osztották szét a katonák között.

A katonaság között már eddig is nagy volt most már ily körülmények között természetesen még sokszorozódott a halandóság.

A székely akció.

Írta: László Gyula.

A székely kirendeltség múlt évi működéséről kiadott jelentéssel a lapok sűrűn foglalkoznak. Egyik másik földieséri s olyan eredményeket is tulajdonít

a kirendeltségnek a miről a jelentésben szó nincs. A másik része meg azt kürtöli ki a világnak, hogy a kirendeltség még semmit sem tett; nem szüntette meg a kivándorlást, nem mentesítette a székelyeket az adósságtól, nem tette tönkre a nemzetiségi pénzügyeket, nem építette ki a vasutakat, nem létesített gyárakat, nem nyitott bányákat, nem csinált méhészeti iskolát, szóval a székelység ezer baját nem orvosolta meg és sok ezer egyének foltámadt igényét nem elégítette ki.

Legyünk igazságosak. Aki az említett jelentést bírálja az olvassa el előbb a székely kongresszus vaskos jegyzőkönyvét, olvassa el a kirendeltségnek múlt évben kiadott munkaprogramját és ezek mellett vessen számot nemcsak a feladatok sokféleségével és nagyságával, hanem a székely népek konzervatív hajlamaival a székely társadalom közönyével, a közigazgatás faktori részének felületességével és ezek tetejébe vessen számot azzal az általános halfelfogással is, mely a közigazgatási érdekek szolgálatában is politikát lát.

Vagy próbálja el előbb a közügy tövises útjára lépni, kezdjen valamit gyakorlatilag is megvalósítani. Akkor hozzá szólhat a székely kérdéshez némi igazsággal.

A mostani szalma csépelés azonban csak arra jó, hogy a nemzetiségek elbizakodottságát növelje, csufondároskodását kihívja, másfelől pedig, hogy a székely népet reménykedésétől megfossza s a székely ügyeknek kevés számú, de tagadhatatlanul jó indulatu munkáit elkedvetlenítse.

A jelentés adatszerűen sorolja fel a kirendeltség múlt évi működését, annak nyílt bevallásával, hogy egész munkát nem végezhetett, hogy sok dologban még a kezdet kezdetén van.

Bevallja, hogy az akciónak nem célja máról holnapra való segélyeket osztogatni és gyors sikereket elérni. Hanem eszközöket kellett szerezni, intézményeket létesíteni, s oda nevelni az embereket, hogy az eszközök és intézmények segítségével a székely nép értelmessége, szorgalma, szóval önértéke alakítsa át majd egykor az itteni szegényes mezőgazdasági viszonyokat.

Az eddigi működés eredménye ma még nem látható az eszmék, a melyek az akciót irányítják s a cél érdekében mozgásba hoznak anyagi, szellemi és anyagi erőt — még testet nem öltöttek. Még sok idő fog tehát eltelni míg tisztán látunk ebben a dologban s egészben megítélhetjük, a székely kirendeltség munkáját.

Értem azt, hogyha az akció egyes kezdeményezéseit veszik bírálat tárgyává ahhoz értő helyismerettel is bíró szakférjak és elmondják saját nézetüket miként vélik a célt egyes gazdasági törekvés keretében legcélszerűbben elérni. De az egész eddig

kezdett dolgokon keresztül lovagolni s leszólni jobbra, balra mindent és végül neveltségessé tenni egy intézményt, melynek előhívásában annyi önzetlen székely ügybarát egy évtizeden át dolgozott, nem kedves senki előtt, aki a székely közügyekben tapasztalatokkal bír és átérzi a székely kérdés nehézségeit és nagyhorderejét.

Mert nem tesz jó szolgálatot, aki az amugy is minden ujítás iránt bizalmatlankodó székely népet elidegeníti az érdekében kezdett akciótól és a székely társadalomról s a székely ügyek élén álló férfiakról gyöngösöget árul el.

Viszont az sem helyén való, hogy minden egyes kezdeményezést idő előtt azon melegeben úgy tüntessenek föl, mintha azzal már megvolna mentve a székely. Mert sokkal komolyabb, sokkal mélyrehatóbb ez a mozgalom, semhogy annak piaci reklámra volna szüksége.

A helyzet gyökeres változását az időtől is kell várni, országos nagy gazdasági tényezők létrejöttéhez is kell kötni. (A székely vasutak építésének befejezéséhez s az önálló vámterület eléréséhez.) Az idő érlel még a kérdést, segít a közvélemény kialakulásán s most elvetett magvai a székelység életfáinak kikelnek, virágoznak és egykor gyümölcsöt is hoznak.

A székely kérdés egyébként nem monopoliuma a kirendeltségnek, annak megoldásán más faktorok is fáradoznak s más irányban folytatott szakadatlan munkálkodás is (régibbi mint a kirendeltségé) várja a megfogható érvényesülést. A kritika tehát azoknak is szólhat.

Egy dolgot a székely kirendeltség érdeméül már most följegyezhetünk. Ez az állattenyésztés fejlesztésére, folytatott munkálkodása. Legelők teremése, azok javítása, az állattenyag javítása, a tejtermékek feldolgozása és azok értékesítése egymagában komoly figyelmet érdemel.

Amikor ez a munka befejezést nyer, megvagyok győződve milliókkal emelkedik a székely nép jövedelme.

En már azért is megtudom bocsátani azt az egy-két balul kiűzt kísérletezést, ami elvégre egy ily terjedelmes akció keretében elő kell forduljon. A hol százazerek létérdekéről van szó, ott ha veszendőbe is megy valamelyes áldozat, azon tovább kell menni.

Más fejezetekre tartoznak a székely népet gyökerét aláásó jelenségek, hogy csak néhányat említek: az eladósodás az iszákosság és a kivándorlás lehető korlátozása.

Am erre nem elég sem egy, seg tíz hivatal. Ennek veszélyét meg kell értenie az egész székely társadalom s ebben össze kell fogjon mindenki, akinek valamelyes befolyása van a népre.

Erre volnának jók a Székely társaságok.

De a dolog el lett hibázva ott, amikor a székely miniszteri kirendeltség ezt a társadalmi szervezetet nem vette eléggé figyelembe.

Amikor megjelent itt hatalmi eszközeivel, anyagi erőforrásokkal, akkor engedte felülkerekedni a közfelfogásnak azt a hirtelen megnyilatkozását, hogy a székely társaságokra most már szükség nincs, hogy azok helyett mindent elvégez a kormánybiztosság.

Nem sietett ezt a szervezetet magához ragadni, tovább építeni és a székelymentési akció erős támasztékává, egyben, másban önálló végrehajtó közegévé fejleszteni.

A jelen mozgalom kezelő kis emberei tovább láttak, amikor a székely kérdés megoldásának a nyitját kutatták.

Számoltak a tapasztalatokkal, mik arra a fedezésre juttatták, hogy a nemzetiségek sikereiket erős társadalmi szervezetünknek köszönhetik. Visszapillantottak a hetvenes években a Székely Egyesület, a nyolcvanas években pedig az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület keletkezésére s az akkor feltörő nemzeti lelkesedés hirtelen megoszappanásából arra a következtetésre jutottak, hogy egy erős nemzeti közvélemény kialakulása nélkül s a társadalom minden rétegének (városokban és falukban, társadalmi állásra tekintet nélkül) a mozgalom aktív szerepkörébe tömeges bevonása nélkül gyors és egész sikert elérni nem lehet.

Vagyis meggyőződtek, hogy a székely kérdést rideg bürokratizmussal kezelni nem szabad. Hogy szerepet kell juttatni a társadalomnak szóval minden-

A női bájról.

„A szépség a nyugalomban érvényesül, a báj a mozdulatokban. Anatol France.

„Szép a halál is lehet, bájos csak az élet.”

D' Annunzio.

„A báj a szépség bimbaja.”

„A szépségből gyakran fagyasztó hideg árad ki. A báj éltető meleget áraszt.”

Csehov.

„Szép lehet a férfi is, bájos csak a nő.”

Bredov.

„A bájbán a nő lelke nyilatkozik meg; a szépség ellenben igen gyakran elrejt.”

Lady Hamilton.

„A szépség mindig öntudatos, a báj soha.”

Gyp.

„A szépség elsápadna irigységében, ha a bájnak is volna kendőző szere.”

Lady Doile.

„A báj, a szív szépsége.”

Catulle Mendés.

„Isten a bájta adta a nőnek, az ördög a szépséget.”

Gorkij.

„Ahol a szenvedély kezdődik, ott véget ér a báj, de előtérbe lép a szépség.”

Madame de Sevigné.

„A szépség a nő egyéniségében az epikai rész, a báj a lírai.”

Vital Aza.

„A báj a nő érintetlensége.”

Van Hasselt.

„A szépség előtt lesütjük szemünket, a báj mi előttünk sűti le.”

Xanrof.

„A báj — szépség. A szépség — nem mindig báj.”

De Plaire.

Ne hadd, hogy megindítsanak a feleséged könyei vagy mosolya, mert könnyre és mosolyra az asszony mindig készen áll.

*

Ha az asszony nevet valamely sértésen, akkor biztos a bosszújában.

*

Az asszonynak kénes az agya, viasz a szíve,

*

A nőnek a pajzsa a nyelve, a mit nem hagy soha sem nyugodni.

*

Három asszony — egy országos vásár.

*

A házasság a szerelem sirja.

*

Malmon, órán, asszonyon örökké van javítani való!

*

A kinek szép felesége van, vára a határon és szólóje az utban, soha sem éri meg a háború végét.

*

A veszekedő asszony rosszabb az ördögnél.

*

A mit az ördög nem tud, megcsinálja az asszony.

*

Felhős idő, festett asszony nem sokáig tartanak.

*

Jobb a szerelem házasság nélkül, mint a házasság szerelem nélkül.

kinek, akinek szíve és érzéke van a dologhoz; azoknak is, akik véletlenül nem tartoznak semmilyen hatalmi kötelékhez.

Kezdték azzal, hogy a székely társadalmat közönyből fölírják, a körülötte levő veszélyekre figyelmeztessék s ezekkel szemben a köteles cselekvésre serkentessék. És megkezdődött a szervezkedés.

Talpra álltak a székely ügyek munkásai ott is, ahol van és reméltük, oly egyénekben is, akikre nem is számítottunk, de a kik összevontva becses intellektuális erőt hoztak a mozgalomba.

Következett volna a szervezet további kiterjesztése és végre mindannyinak egy szövetségbe vonása, hogy együttes erővel érleljék az eszméket s azok programszerinti végrehajtásában biztonságot nyerjenek.

Szóval a társadalom öntudatra ébredése a legjobb úton haladt s már jelentkeztek egyes kezdeményezésének biztató sikerei is.

Ekkor jött a kormánybiztosság, amely természetesen elsősorban ezen szervezetre kellett volna támaszkodjon. Ahol győzött, ott erősítse, ahol cselekvésre képes, ott saját feladatainak végrehajtására is meggyerje s ahol még nincs, de jelenléte szükséges, ott az alakulást megsejtsse.

Akik teljes mértékben felfogták az állami intézménynek azt a rendeltetését, hogy a székely népet nagy nyomorúságából kivezetni lesz hivatva, akik örvendeztek is a fölött, hogy végre a tizenkettedik órában megjött az állam segítsége, azok önként siettek fölajánlani szolgálatukat.

Már csak azért is, mert oly időben jött, amikor az egész társadalom forrongásban volt s a akcióbiztosítékát láthatta kezdendő munkájának.

A kormánybiztosság azonban nem számolt a mult idők tanulságaival. S ez még hagyján, de a jelenlevő társadalmi vívmányokat is mellőzte. Megindult a maga lábán és nem tekintve se jobbra, se balra, szuverén hatalommal kezelte a kérdést. És engedte felülkerekedni a kishitűségnek azt a megnyilatkozását, hogy a Székely társaságok befejezték szerepüket.

Persze a székely ügyeknek elhanyagolása immár ráncosodott a közlekedésmérlethez, de a kényelészereket és könnyelműséget kapóra jött a kirendeltség, hogy a kötelezőség egész súlyát áthárítsa arra.

Itt volt elhibázva a dolog. Ez az oka, hogy a kirendeltséget már most is oly kevesen értik meg s hogy — mint jelentésében is említi — sok feladat áll még előtte s ezek egyike éppen a közöny leküzdése.

Én is azt mondom (hirdettem is mindig), hogy a székely kérdést a társadalom szervezése, a társadalom arra nevelése, öntudatának kifejlesztése nélkül gyökeresen s véglegesen megoldani semmilyen faktornak nem sikerül. Ebben a legnagyobb szolgálatot az teszi, s a legmaradandóbb emléket az állítja föl magának, aki a székely társadalmat cselekvő képessé teszi. Hogy ezer szem lásson, ezer kéz dolgozzék; s a munkának szemmel látható fogantatja legyen és az erőt megérezzék kint is, versenyző nemzetiségeink is.

Nem elérhető. Csak hogy hasonlattal éljek: aki muzsikálni akar, annak nem elég csak a kottát ismerni, de tudjon igazában muzsikálni is.

A székely néppel bánni kell tudni.

IRODALOM.

„Érdekes Könyvtár“ a világ legoliosabb foyóiratának áprilisi füzeté a következő tartalommal jelent meg: Gozdu Elek: Sámson madara. (Elbeszélés.) Nagy András: Történet. Bárányfelhők. (Költőmónyek.) Gr. Zuy Miklós: A sas. (Elbeszélés.) Cesare Lomeroso: A szellemi elbágyadás. Bersező; Pörös atyafiak. (Elbeszélés.) Ismeretterjesztő rész: Az élet meghosszabbítása. A háborúk költségei. Az ember-avók. Egy királyné oalett titkai. — Rejtvenyvilág, állandó ingyenmelléklet, melynek minden megfajtja, kivétel nélkül, könyvjutalmat nyer. „Érdekes Könyvtár“ előfizetési ára egész ávre 2 K. Ezen összeg befizetése ellenében a kiadóhivatal egyszerre megküldi az eddigi összes füzeteket, ugyszintén ingyen külön kedvezményképp Szabó Endre: „Kardos menyecske“ c. diszkiadásu, illusztrált regényét, melynek bolti ára

különb 2 korona. (A könyv portójára 20 fillér portó melléklendő.) „Érdekes Könyvtár“ kiadóhivatala Budapest, V., Kálmán-utca 2. sz. alatt van, mutatónyűzetet, előfizetési gyűjtővet bárkinek ingyen és bérmentve küld.

NAPI HIREK.

— Személyi hír. Dr. Török Andor polgármester mult szombaton Kézdivásárhelyről Budapestre utazott a várost érintő hivatalos ügyek intézése végett. — Dr. Szini Gyula, kórházunk igazgató főorvosa f. hó 21-én a fővárosi kórházak tanulmányozása végett — mint jeleztük már — szintén a fővárosba utazott. Mindketten a hét végén érkeznek haza Kézdivásárhelyre. — Hassak Vidor főgimn. igazgató, ki husvétii szünidőt Aradon töltötte, f. hó 26-án haza érkezett Kézdivásárhelyre.

— Áthelyezés. A kézdívasárhelyi m. kir. pósta- és táviró hivatal tisztikara egy új taggal szaporodott futásfalvi Hamar Gyula m. kir. pósta- és táviró tiszt személyében, akit a kereskedelemügyi m. kir. miniszter Kaposvárról helyezett át Kézdivásárhelyre. A személyzet szaporítást a hovatovább mind nagyobb mértékben növekedő forgalom tette szükségessé.

— Időjárásunk valóban április volt az egész hóban, de kivált az utolsó héten. Hideg és meleg, napfény és boru, hó, eső és szél folyton váltakoztak, ugyanígy, hogy naponta többször is kellett a ruházkozásban a változatosságot produkálni. Téli ruhát tavaszi, ezt téli, a napernyőt esernyő váltotta föl. Husvét szombatján egész d. u. 3—4 óráig verőfényes, szép meleg, mondhatni nyári idő volt; ekkor beborult s oly csunyára vált, hogy a feltámadási körmenetet nem lehetett megtartani. Szombaton estétől husvét vasárnap estig folyton hullt az eső, a gazdák nagy öröme; vasárnap délelőtt több ízben havazott; a hegyek tele vannak hóval s természetesen hideg van a nyomában.

— Rákóczi hamvainak hazaszállítása. A magyar kormány, mint a P. Ll. jelenti, konstantinápolyi nagykövetségünk és konzulátusunk több tagjának köszönetét fejezte ki, a miért Rákóczi hamvainak kiáratása körül fáradoztak és közreműködtek. A galatai St-Benoit kolostornak átadták már a neki adományozott 50.000 frankot. Kifejezte azonfelül a magyar kormány köszönetét az ökümeniai és örmény gregoriánus patriárkátusnak, a miért a rodostó és ismidtí ásatásokat készséggel támogatták. Az említett egyházközsegeket is pénzadományban részesítették.

— A 48—49 es Honvédegyelet központi választmányá aprilis 8-án tartott ülésében az idei évi közgyűlés határnapját, kapcsolatosan a Budavár ostrománál elesett honvédek emlékére rendezni szokott ünnepélyekkel, május hó 21-ére tűzte ki. A közgyűlést megelőzőleg május 20-án reggel 9 órakor a budavári ostromnál elesett honvédek lelki üdvéért gyászsztentiszteletet tartanak, ezzel egyidejűleg a vidéki megbízottakat üdvözlök és igazolják. Ugyanezen a napon előértekezlet lesz délután 5 órakor a közgyűlési tárgyak megbeszélése céljából. A május 21-én délelőtt 10 órakor kezdődő közgyűlés után társasbéd lesz, délután 4 órakor pedig együttes kivonulás a krisztinavárosi temetőbe. Ugy az előértekezletet, mint a közgyűlést Pestvármegye dísztermében tartják meg.

— Eljegyzések. Belsőznai Belezna y Mátyás m. kir. honvéd hadnagy, a honvéd tisztikar egyik rokonszenves tagja, eljegyezte belezna y Belezna y Czikuskát Jászberényben. — Tokaji Aladár szászvárosi főgimn. tanár eljegyezte Borbély Gizellát, a sepsiszentgyörgyi tanítónőképző volt rajztanítónőjét.

— A polg. leányiskola műsoros estélyére, mely május hó 6-án lesz a Vigadóban, oly nagy az érdeklődő közönség száma, hogy pl. a páholy-jegyek mind elkelték s a földszinti ülőhelyekre is sok előjegyzés és vétel történt. Szükségnek tartjuk ezt közölni közönségünkkel, hogy ideje korán tudjanak gondoskodni megfelelő ülőhelyekről.

— Régi örmény kelengyész láda. Egy-két nemzedékekkel ezelőtt a hazai örményesaladoknál szokásban volt, hogy a menyasszony kelengyéjét egy

a család anyagi viszonyainak megfelelő többé-kevésbé díszes ládába vitte új otthonába. Most egy ilyen láda került az Örmény Múzeum birtokába, melyet bizonyos kikötéssel Papp Miklós felesége bocsátott át. A mintegy másfél méter hosszú és háromnegyed méter magas domboru fedelű masszív láda belül virágos szövettel van kibérelve, kívül bőrral bevonva, a fedél sárgarézt metszetekkel van díszítve, melyeken a régiség patináját (zöld rozsdá) a sárgaréztől kivert K. V. (Kövr Veronika) monogram, kívül az 1772, évszám is igazolja. — A két oldalt erős fogantyúval ellátott ládában belül van a ládafia, ez alatt pedig ékszerek és pénz számára rejtett kincstár foglalt helyet. Papp Miklósné, ki a szamosújvári Duha-családból származik, örökség útján jutott ehhez a családi ereklyéhez, melyről, hogy meg tudott válni, abban lott természetes magyarázatát, hogy az Örmény Múzeumot minden örmény család közös kincstárának fogja tekinteni, hol a legértékesebb és legkedvesebb emléktárgyak is az egykori tulajdonosok neveinek megörökítésével az utókor számára, de egyuttal az ősi nemzedékek kegyeletének az ápolására Szamosújvárt köztisztvisletben és állandó védelemben részesülnek.

— Székely tanítók a méhészetért. Mint értesítik lapunkat, a Székelyföld tanítói a gyergyói kollégák kezdeményezésére az iránt indítottak mozgalmat, hogy a Székely méhészet föllendítése érdekében egy szövetségbe egyesüljenek, bevonván az így alakítandó egyesületbe más székely méhes gazdákat is. Ugy tudjuk a szövetség élére már meg is nyerték a tanítók a Székelyföld ismert jeles méhészt s méhészeti szakíróját Józsa Sándor ditrói ig. tanítót. A szövetség tervbe vette, hogy méhészeti szaklapot is fog kiadni, melynek hivatása lesz tagok között az állandó összeköttetést fentartani s tanácsokkal is szolgálni. Ez utóbbi különösen azért vált szükségessé, mivel a kolozsvári „Méhészeti közlöny“ mult évtől kezdve igen silány tanácsokat osztogat, melyek a Székelyföldön nemcsak, hogy egyáltalában nem alkalmazhatók, de sőt egyenesen károsak. A Székelyföld égalja széleselyes, nyara rövid s ugy ez mint annak növényzete egészen sajátos oda illő méhészkedési rendszert s ismereteket tesz nélkülözhetetlenné, annál kevésbé osztogathat ide vonatkozó beváló tanácsokat. A külön szaklapból azonban, alig hisszük, hogy ilyen értelemben egész lehessen, mert Józsa Sándor ur ez iránt megkérdőztetvén, legfőlebb annyit véleményez helyesnek, hogy a Máté József lapjának a Székely tanúgynek“ egy rovata használtassék föl e célra, ami ilyen értelemben valóban anyagi előnyét is biztosítaná ugy a tanítókra, mint a lapra nézve egyaránt. Üdvözlöjük a Székelyföld derék tanítóit e téren csak előre. Így az iskolán kívül is igazi vezetői lesznek a népnek s anyagi javulására is erős befolyást fognak gyakorolni — istápoiván egyben a maguk anyagi érdekét is.

— Iparkamarai közgyűlés. A maros-vásárhelyi kereskedelmi és iparkamara 1905. évi április hó 29-én (szombaton) délután 3 órakor, saját hivatalos helyiségében (Széchenyi-tér 23. sz. Bányai-féle ház II. em.) teljes-ülést tart. Tauszik B. Hugó, kir. tanácsos, elnök.

— Gazdaközönség figyelmébe! A vármegyei gazdasági bizottság „Bálványoson“ létesített borju legelőjét, tekintettel a takarmány hiányra, folyó évi május hó 1-én óhajtotta a gazdaközönség rendelkezésére bocsátani. Azonban a bizottság ezen tervét a beállott kedvezőtlen időjárás annyira meggyújtotta, hogy a gazdaközönség érdekében a megnyitást folyó évi május hó 10-ére volt kénytelen halasztani. Hiromszék vármegye gazdasági bizottsága nevében Sepsiszentgyörgyön, 1905. évi április hó 25-én. Halter János főispán, elnök.

— Elveszett a mult héten Kézdivásárhelyen, a gőzfürdőtől a szénpiacig a nyugati kertmege utcában, egy kétsoros piros korall-gyöngy, mely mint emlék különösen értékes. Bocsálatos megtalálóját jelentse és adja át a rendőrségnél vagy lapunk kiadóhivatalában vagy szerkesztőségében, hol illő jutalomban részesül.



Hirdetések.

PÁRTOLJUK AMAGYART

Legfinomabb kivitelű
igen célszerű villany-
világításu

zseblámpa
csak 3 korona.

Teljes dohányzó készlet
csak 5 koronába

kerül és pedig 1 finom
u. tajték pipa kínai
ezüst foglalattal, 1
hozzávaló pipaszűr, 1
célszerű dohány-
zacskó, 1 gyufatartó, 1
tajték szivarszópóka,
1 szivartárcsa, 1 házi
pipa szárral együtt, 1
tajték szivarszópóka,
1 szivarvágó, 1 szivar-
hamutartó 10 darab
összesen.

4 és fél kiló körülbe-
lül 50 drb különféle
illatu finom pipere
szappan csak 5 K.

s vegyünk csakis Magyarországbán.

Egy nagy amerikai gyár tönkrehajtása folytán
azon helyzetbe jutottam, hogy az alant felsorolt 40
darab szabadalmazott amerikai ezüst arukat
mélyen leszállított áron potom 6 frt 40 kr-ért szállit-
hatom bárkinek és pedig.

6 drb amer. szab. ezüst asztali és valódi angol pengével
6 drb amer. szab. ezüst evővilla egy darabból

6 drb amer. szabad. ezüst evőkanál

12 drb amer. szabad. ezüst kávéskanál

1 darab amerikai szabad. ezüst leves merítőkanál

1 darab amerikai szabad. ezüst tejmerítő kanál

6 darab angol „Viktoria” pohártálcza

2 darab remek asztali gyertyatartó.

40 darab összesen csak 6 frt 40 kr-ért ezen tár-
gyak ezelőtt 40 forintba kerültek.

Az amerikai patent ezüst egy teljesen fehér fém
belül is, melyért jótállást vállaltok.

Megrendelhetők utánvet mellett.

Neumann József-nél

Budapestben, VIII. Örömvölgy utca 19.

KONYHAKÉSZLET

5 darab solingeni pen-
géljű kés és 1 darab
szeletelő villa csak

4 kor. 50 filler.

6 darab zománcozott
fazék és 6 darab lá-
bas különböző nagy-
ságuk csak

5 kor. 90 filler.

Egy valódi

Roskopf óra

kétévi jótállás mellett
csak 5 korona

(17. 20-20.)

Hirdetések
jutányos
áron felvé-
tetnek e
lap kiadó-
hiva-
talában.

Ajánlom a nagyjérdemű közönségnek a legújabb
és legdivatosabb bálí, eljegyzési és esketési meg-
hívókat, értesítéseket, névjegyeket, továbbá min-
dennemű alkalmi és más nyomtatványokat
nagyon diszes kiállításban. — Gyászkoszorúk
szallagaira feliratok fekete, arany és ezüst nyo-
mással vagy valódi
érbetűkkel, melyek
a szallagról soha le
nem hullnak — olesó
áron eszközöltetnek.

Levelezőlapalbumok.
Emlékkönyvek.

Mindennemű szüksé-
geltető községi, köz-
igazgatási, egyházi
és ügyvédi nyomtat-
ványok mind rak-
táron vannak. * * *

Ima- és énekkönyveket,
ugy katolikusok mint reformátusok részére nagy választékban tartok. Továbbá mindennemű kép-, mese- és dí-
moskönyvek, legújabb népdalok nagy raktáron. Mindennemű
tankönyvek, tanszerek és naptárak dus választékban.

A „Székelyföld” kiadóhivatala.

Könyvkötészetemben minden fajta könyvek
bekötését nagyon jutányos áron eszközölöm s
azokat kívánatra ellátatom éresarkokkal,
miálttal azok tisztezt tartósabbakká válnak.
Bőrárukban nagy választék van raktáron, u. m.:
pénzszények dohány-, cigarett-, szivar- és
névjegy-tálcák. Fű-
sűk, bajuszkéfék. To-
vábbá acél- és nikkell
remontoar zsebórák,
pisztolyok, revolve-
rek, szemüvegek, he-
gedűhurok, evikke-
rek, olvasók, borotvák

IFJ. JANCsó MÓZES

gózerőre berendezett könyv-
nyomdája, könyvkötésze,
papir-, írószer- és könyvke-
reskedése

KÉZDIVÁSÁRHELYT.

a „Jancsó”-fele gyógytár mellett.

A Székelyföld legnagyobb nyomtatványraktára.

Butorraktáromban
mindigállandóan rak-
táron tartok szalon-,
ebédlő- és hálószoba
berendezéseket, vas-
ágyakat, gyermekko-
csikat, ablak carni-
sokat, hajlitott és

préselt ületű székeket, chiffonokat, mosdó-, éjjeli-
és étszekerényeket, ebédlő és heverő diványokat
matracokat stb., stb., melyeket a jelenleg ujonnan
berendezett asztalos műhelyemben kitűnő száraz
anyagból saját felügyeletem alatt készítettetek s ol-
csó árak mellett boesátok szíves rendelkezésre.